

**6/18 ноемврий, четвъртъкъ.** Бѣхъ у Стоилова въ кж-ши, предадохъ ултиматума. Получихъ кюстендилскитѣ пжтни (283 фр.). — Французскиятъ адвокатъ Poignon е тука, билъ у княза, приятно е изненаданъ въ тази „варварска страна“, билъ е и въ Румелия. — Евреинътъ Dr Rosen отъ Politische Correspondenz е тукъ на разузнаване. Видѣхъ го въ княжеската канцелария. Чуди се: *gemüthlich* [приятно], всички сж безъ оржжие, никакви руси, а въ вестниците е пълно за нѣкакви приготовления. Стояновъ е често у мене, лошо е настроенъ. — Грековъ билъ у Стоилова.

**7/19 ноемврий, петъкъ.** Подиръ пладне имаше заседание на Народното събрание. Отидохъ тамъ къмъ края. Предъ сградата виждамъ Цанкова. Казахъ му, че работата се влѣче, мисля, че е готова, идната седмица мога да замина. Смутенъ: „защо пъкъ сте толкова чувствителенъ, нима за една година не видѣхте що за хора сме, всичко върви полєка“. Защо не съмъ ходѣлъ на заседанията на главнитѣ секретари. Пита ме за замѣстникъ на Стояна Михайловски (началникъ на отдѣление въ министерството на външнитѣ работи), който съ стипендия 3600 фр. (за кокотки!) се изпраща въ Парижъ да довърши своето учение; въ Ломъ глупакътъ се скаралъ съ капитана на парахода, та билъ изхвърленъ и параходътъ заминалъ безъ него. — Следъ това срещнахъ Гюзелева. Обещава гори и планини. Да съмъ поелъ управлението на канцеларията. Горанова ще изпрати въ Кюстендилъ, а Иванчова ще вземе тукъ (горко на кюстендилското училище!), до вторникъ всичко щѣло да бжде готово, указътъ за В. Стоянова ще се напише веднага; за училищата—държавнитѣ училища сж повече, отколкото имаме сили. За инспектирането и т. н. Следователно, искатъ да направятъ всичко. Горанова, каже, още тази вечеръ ще повика при себе си. — Стоиловъ ме съветваше при всичко това да подамъ ултиматума (наноно съкратенъ). — Вечеръта бѣхъ у Каравелова, говори ми за сексуализма въ България. У него бѣше Райчо Поповичъ.

**8/20 ноемврий, сжбота.** Рангелъ (праздникъ). Сутринъта изпратихъ ултиматума на Цанкова. — На 11 часа неочаквано дойде у мене Горановъ. ! Говорихме французски. Министрътъ, каже, го изпратилъ да ми съобщи, че моятъ отпускъ е свършенъ, че има много работа, та да съмъ я поелъ. Азъ отвърнахъ, че това ме очудва, вчера съ министра говорихъ за всичко, впрочемъ не зная, дали следната седмица нѣма да замина, предадохъ на правителството своитѣ условия. Той възрази, че такъвъ документъ нѣмало въ министерството на просвѣтата, азъ му казахъ, че това е работа на министерския съветъ. Следъ това спомена, че съмъ се оплаквалъ отъ него, че съмъ нѣмалъ право за това. Азъ му отговорихъ, че не си прилѣгаме единъ на другъ, той не е човѣкъ за мене и азъ не съмъ за него. Инакъ, че съвестно работи, това не